

paa den anden Side, at hele Loven om Korsør-anlægget skal være afhængig af, om Korsør renoncerer paa denne Godtgørelse eller ikke, finder jeg ret uheldigt; det var uheldigt, om det hele skulde strande paa, at Korsør, ved at der bliver stillet for store Fordringer til den, nægter at renoncere paa de 4,350 Kr. Jeg er ikke ganske sikker paa, at man i Korsør vil være villig til at bringe dette Offer.

Ordføreren (H. N. Hansen): Jeg skal lige over for den højtærede Ministers Udtalelse om Give—Herning Banens Fremtid ganske slutte mig til den sidste ærede Taler og paa Udvalgets Vegne udtale, at vor Stilling til en fremtidig Herning—Give Bane er det Standpunkt, som Loven af 8de Maj 1894 etablerer, at denne Bane altsaa for Tiden tænkes anlagt som Privatbane og ikke som Statsbane. Hvad Fremtiden kan bringe, ved ingen af os, men jeg ved, at man foreløbig lægger Tanken bort om Statsbaneanlæg mellem Give og Herning. Jeg fremhæver dette, fordi vi jo alle ere angstelige for de store Udgifter, der efterhaanden paaføres Statsbanedriften, og jeg kan efter min Virksomhed i Jærnbanekommissionen og med disse Sager sige, at vi der have at kæmpe med Vanskelighederne ved at fremsætte noget, som kunde nogenlunde se ud til at give en Rentabilitet af Statsbanedriften. Der har derfor ogsaa i Udvalget været en Frygt for at gaa for dybt, at bringe Statsbanerne for dybt ind paa ny Anlæg. Havde vi ikke denne Frygt, var det jo let at komme ud over Vanskelighederne i denne Sag angaaende en Forbindelse mellem Nord- og Mellemjylland; saa vilde vi ganske rolig sige: Nu anlægge vi en Statsbane i Aar, en anden til næste Aar og en tredje maa-ske det tredje Aar! Men det er det, vi ere bange for, og derfor kan jeg ikke andet end lige over for det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) sige, at det vil gøre mig meget ondt, om han skulde have Ret i sit Syn paa denne Sag, det stærke Krav paa, at Viborg—Herning Banen nu medtages. Jeg haaber ikke, han vil komme til at fastholde dette. Sagen har, som jeg før sagde, 2 Sider, en Realitet og en Formalitet. Realiteten er

dette, om Viborg—Herning Banen er den ubetinget rette Bane. Kan man ikke sige det, har man ikke Ret til at forlange, at den nu skal vedtages. Jeg skal der gøre opmærksom paa, at naar der før blev nævnt fra det ærede Medlems Side, at i Kommissionen havde man udtalt sig stærkt angaaende Betænkeligheden ved en Bane Rødkærbro—Silkeborg, saa bør det dog nævnes, at det udtrykkelig fremhæves i Slutningen af Kommissionsbetænkningen, at 3 Medlemmer have i Kommissionen stillet Forslag om en Bane fra et Punkt paa Statsbanen mellem Langaa og Viborg over Kellerup til Silkeborg og videre til Bramminge i Stedet for de foreslaaede Banelinier Viborg—Herning og Langaa—Silkeborg, og at det kun er subsidiært, at disse 3 Medlemmer have sluttet sig til Viborg—Herning Banen. Altsaa i Kommissionen selv, som vi dog alle citere som en Autoritet paa dette Omraade, er der Tvivl til Stede om, hvor vidt og hvor langt man skal gaa med disse 3 Baner mellem Nord- og Mellemjylland, og saa kan det dog ikke forlanges, at Rigsdagen nu skal tage Standpunkt og sige, at nu skal det ene Anlæg absolut vælges i Aar. Jeg paaskønner derfor meget den højtærede Ministers Stilling til denne Sag, idet han ganske har bekræftet, at om end Viborg—Herning Banen kan komme senere, erkender han ogsaa, at Tiden ikke er kommen til nu at fastslaa denne Bane. Det er den ene Side: Sagens Realitet. — Det andet, som jeg kalder Formaliteten, er dette, som fik et uheldigt Udtryk fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), som lød saaledes: — jeg noterede Ordene — „Vi ere enige med Flertallet om Gedser—Warnemündeanlægget, forudsat at Viborg—Herning Banen medtages.“ Saaledes kan man fornuftigvis ikke tale. Ere vi enige om Gedser—Warnemünde, saa ere vi enige om Gedser—Warnemünde, og saa kan denne Enighed ikke ophæves, fordi man forudsætter, at man tillige faar en jydsk Bane. Jeg tror, dette Standpunkt er uholdbart. Hvis Jyderne ere nogenlunde fornuftige Mennesker, hvad jeg tror om dem, saa kunde jeg forstaa, om de vilde sige: Hvis Rigsdagen, Landstinget eller Folketinget ingen Viborg—Herning-Bane vil give os, saa ville vi